

рѣтъ на ѣдно, та прикрѣятъ небѣто и слѣн-
цето, кажемъ „заоблачиса“ и додѣ са иъ-
вышѣны назовѣвамы ги ѡблацы, а кога са близъ
до насъ, магла, и тогѣзи не вали дѣждь, зацо
а попѣватъ планинытѣ (ратицѣта): а кога са
иъвышѣны, акѡ не повѣи нѣкой вѣтаръ да
ги разпрѣсни, и да ги занесе на другъ страна,
сгастѣватъ са мокрытѣ тѣзи пѣры и ста-
ватъ на капки, и като бѣтегнатъ, начѣватъ
да падатъ на землѣта, и тогѣзи кажемъ „
дѣждь вали.“ Акѡ повѣи нависокѡ нѣкой
стѣдѣнъ вѣтаръ да замрази ѡтгорнытѣ капки,
тѣ стѣватъ като лѣца, ачи, като начѣнатъ
да падатъ, собѣратъ са сѣсъ по долнытѣ
пѣры и додѣ додѣтъ до землѣта стѣватъ
като лѣшници, или като ѡрѣхи, и това ка-
жемъ „Грѣдъ вали.“ Акѡ стѣдѣныатъ вѣ-
тръ повѣи и на низкѡ, тогѣзи замрѣхватъ
пѣрытѣ додѣ не са сѣ сгастѣлы многѡ, и
начѣватъ да падатъ като рѣчѣсанъ памѣкъ,
или като накарѣсанъ книги, и кажемъ „снѣгъ
вали.“ Росѣта ѣ дрѣбенъ дѣждь, зацо стѣва
ѡ малко пѣры, или магла, който падатъ на
землѣта като засѣдани слѣнцето. Я слѣнаѣта
ѣ замрѣзнала росѣ.